

Piektdienā, 2009. gada 24. aprīlī

2. respektējot katra individuālās vēlmes attiecībā uz nākotni, uzskata, ka tiem, kas dzīvo *Ashraf* nometnē, kā arī citiem Irānas valstspiederīgajiem, kas pašreiz dzīvo Irākā, un ir pametuši Irānu politisku iemeslu dēļ, ja viņiem piespiedu kārtā būtu jāatgriežas Irānā, var draudēt nopietni cilvēktiesību pārkāpumi, un prasa, lai nevienu personu neatgrieztu ne tieši, ne caur kādu trešo valsti un tādējādi pakļautu situācijai, kurā viņam vai viņai draudētu spīdzināšana vai citi nopietni cilvēktiesību pārkāpumi;
3. aicina Irākas valdību izbeigt nometnes blokādi, respektēt *Ashraf* nometnes iedzīvotāju "aizsargājamo personu" juridisko statusu saskaņā ar Ženēvas konvencijām un atturēties no jebkādam darbībām, kas varētu apdraudēt šo personu dzīvību vai drošību, proti, nodrošināt neierobežotu piekļuvi pārtikai, ūdenim, medicīniskajai palīdzībai un apgādei, degvielai, kā arī neierobežot tikšanās ar ģimenes locekļiem un starptautisko humānās palīdzības organizāciju pārstāvjiem;
4. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis sadarboties ar Irākas un ASV valdību, kā arī ar ANO augsto komisāru bēgļu jautājumos un Starptautiskā Sarkanā Krusta komiteju, lai rastu risinājumu, kā *Ashraf* nometnes iedzīvotājiem noteikt apmierinošu ilgtermiņa juridisko statusu;
5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Augstajam komisāram bēgļu jautājumos, Starptautiskajai Sarkanā Krusta komitejai, Amerikas Savienoto Valstu valdībai, kā arī Irākas valdībai un parlamentam.

Kopienų finansų interešu aizsardzība — krāpšanas apkarošana — 2007. gada ziņojums

P6_TA(2009)0315

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīlī rezolūcija par Eiropas Kopienų finansų interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu — 2007. gada ziņojums (2008/2242(INI))

(2010/C 184 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā rezolūcijas par iepriekšējiem Komisijas un Eiropas Krāpšanas apkarošanas biroja (OLAF) gada ziņojumiem,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 22. jūlija ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Kopienų finansų interešu aizsardzība — Krāpšanas apkarošana — 2007. gada ziņojums" (COM(2008)0475), tostarp tā pielikumus (SEC(2008)2300 un SEC(2008)2301),
- ņemot vērā OLAF darbības pārskatu par 2007. gadu ⁽¹⁾ un tā otro 2008. gada 19. jūnija pārskatu par to, kā tiek piemērota Padomes Regula (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finansų intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām, kā arī pamatnostādnes, ar kurām aizstāj *OLAF Vademecum*,
- ņemot vērā OLAF Uzraudzības komitejas darbības pārskatu par laikposmu no 2007. gada jūnija līdz 2008. gada maijam ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2007. finanšu gadā ⁽³⁾,
- ņemot vērā EK līguma 276. panta 3. punktu un 280. panta 5. punktu,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/olaf_aar.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.html.

⁽³⁾ OV C 286, 10.11.2008., 1. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- ņemot vērā Padomes 2006. gada 13. decembra Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1995/2006, ar kuru groza Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas un Lauksaimniecības komitejas atzinumus (A6-0180/2009),

Paziņoto pārkāpumu kopsomma

1. atzinīgi vērtē to, ka ir iekļauta nodaļa par tiešajiem izdevumiem, taču uzsver, ka sagaida, ka tā tiks uzlabota, turpmākajos pārskatos iekļaujot vispusīgākus datus;

2. atkārtο aicinājumu gada pārskatos par Kopienu finanšu interešu aizsardzību (gada *PIF* ziņojumi) un atbilstošās Parlamenta rezolūcijas iekļaut Padomes darba kārtībā, lai Padome pēc tam nosūtītu Parlamentam un Komisijai savus apsvērumus; pauž dziļu vilšanos, ka Padome to vēl nav izdarījusi, neraugoties uz Parlamenta aicinājumu un Komisijas neatlaidīgajām prasībām;

3. atzīmē, ka pašu resursu, lauksaimniecības izdevumu, strukturālo pasākumu un tiešo izdevumu jomā paziņoto pārkāpumu kopsomma 2007. gadā ir 1 425 miljoni euro (salīdzinot ar 1 143 miljoniem euro 2006. gadā); summas, par ko dalībvalstis 2007. gadā ziņojušas Komisijai, var iedalīt šādi:

- pašu resursi: 377 miljoni euro (353 miljoni euro 2006. gadā),
- lauksaimniecības izdevumi: 155 miljoni euro (87 miljoni euro 2006. gadā),
- strukturālie pasākumi: 828 miljoni euro (703 miljoni euro 2006. gadā),
- pirmspievienošanās fondi: 32 miljoni euro (14 miljoni euro 2006. gadā),
- tiešie izdevumi: 33 miljoni euro;

4. atzinīgi vērtē to, ka pēc pagājušā gada Parlamenta ziņojuma Komisija savā ziņojumā ir definējusi atšķirības starp pārkāpumu un krāpšanu; tomēr "aizdomu par krāpšanu" definīcija dalībvalstīm joprojām rada grūtības;

Vispārēji apsvērumi

5. apsveic dalībvalstis ar jau paveikto, bet vēlreiz uzsver, ka tām būtu jānodrošina savu finanšu kontroles mehānismu piemērotība, un uzsver dalībvalstu preventīvās darbības nozīmi, lai veicinātu pārkāpumu atklāšanu, pirms maksājums ir reāli pārskaitīts saņēmējiem; uzsver, ka cīņa pret krāpšanu un korupciju ir visu dalībvalstu pastāvīgs pienākums un ka ir nepieciešama saskaņota rīcība, lai panāktu reālus uzlabojumus;

6. uzsver vajadzību uzlabot informācijas vākšanas un izmantošanas metožu saskaņotību, lai saistībā ar intensīvu krāpšanas novēršanas stratēģiju izveidotu standartizētu sistēmu, ar kuras palīdzību varētu efektīvāk novērtēt krāpšanas risku;

⁽¹⁾ OV L 390, 30.12.2006., 1. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

7. atzinīgi vērtē to, ka dažas dalībvalstis ir iesniegušas pārvaldības deklarācijas par Kopienas līdzekļu pārvaldību valsts līmenī; aicina arī pārējās dalībvalstis īstenot līdzīgas iniciatīvas un prasa Komisijai veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai šādas dalībvalstu pārvaldības deklarācijas ieviestu visā Eiropas Savienībā;

Pašu resursi

8. atzīmē, ka aplēstā pārkāpumu kopsumma ir palielinājusies par 6 %; tāpat kā iepriekšējos gados ražojumi, ko pārkāpumi skāruši visvairāk, ir televizori un cigaretes;

9. pauž nožēlu par kavēšanos, pieņemot priekšlikumu regulai par savstarpēju administratīvo palīdzību Kopienas finanšu interešu aizsardzībai pret krāpšanu vai citādu nelikumīgu rīcību (COM(2006)0473), un tādēļ aicina Padomi nekavējoties pieņemt regulu;

10. atzinīgi vērtē to, ka pēc Komisijas ziņojuma par nepieciešamību izveidot savstarpēji koordinētu stratēģiju, lai uzlabotu cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (COM(2006)0254), tā pieņēma paziņojumu par koordinētu stratēģiju krāpšanas apkarošanas uzlabošanai PVN jomā (COM(2007)0758), un ar īpašu uzmanību seko līdzī gan Komisijas priekšlikumam Padomes direktīvai par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar nodokļiem, nodevām un citiem pasākumiem (COM(2009)0028), gan Komisijas priekšlikumam Padomes direktīvai par administratīvo sadarbību nodokļu jomā (COM(2009)0029);

11. uzstāj, ka ir nepieciešami jauni politiskie stimuli, lai panāktu būtiskus uzlabojumus attiecībā uz sadarbību cīņā pret krāpšanas apkarošanu PVN jomā;

12. pauž nožēlu par to, ka tādēļ, ka OLAF nav pieejams to datu saturs, ar kuriem dalībvalstis apmainās saskaņā ar Padomes 2003. gada 7. oktobra Regulu (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā⁽¹⁾, tas nevar radīt pievienoto vērtību informācijas vākšanā saistībā ar krāpšanas apkarošanu PVN jomā, krāpšanas novēršanu un dalībvalstu veikto krāpšanas apkarošanas pasākumu atbalstīšanu; tādēļ pauž nožēlu par to, ka OLAF 2007. gadā nav bijusi neviena lieta par krāpšanu PVN jomā;

13. atgādina dalībvalstīm, ka tām jāapzinās starptautisko PVN krāpšanas gadījumu lielais skaits;

14. pauž nožēlu par to, ka pieaug krāpšana attiecībā uz produktu izcelsmi ne tikai saistībā ar tarifu preferenču pasākumiem, bet arī saistībā ar GATT tarifu kvotām;

15. aicina Komisiju veikt krāpšanas riska novērtējumu pa produktiem un pa valstīm, izskatot iespēju veikt sistemātiskas, mērķtiecīgas un vajadzības gadījumā pastāvīgas pārbaudes gan izcelsmes valstī, gan mērķa valstī, īpašu uzmanību pievēršot "karuseļa" veida krāpšanai;

Lauksaimniecības izdevumi

16. atgādina, ka no 2007. gada 1. janvāra dalībvalstīm ir pienākums informēt Komisiju par pārkāpumiem, kuru summa pārsniedz 10 000 euro — sliksni, ko ievieša ar Komisijas 2006. gada 14. decembra Regulu (EK) Nr. 1848/2006 par pārkāpumiem un par tādu summu atgūšanu, kas nepareizi izmaksātas saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu un informācijas sistēmas organizēšanu šajā jomā⁽²⁾; konstatē, ka paziņoto pārkāpumu skaits ir samazinājies par 53 % (1 548 gadījumi, salīdzinot ar 3 294 gadījumiem 2006. gadā); norāda, ka šo relatīvi mazo pārkāpumu skaitu var izskaidrot ar augstāko paziņošanas sliksni;

⁽¹⁾ OV L 264, 15.10.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 355, 15.12.2006., 56. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

17. atzīmē, ka aplēstā pārkāpumu kopsomma ir palielinājusies par 44 % — šis pieaugums ir daļēji saistīts ar gadījumiem, kam ir liela finansiālā ietekme un kas notikuši vai tika atklāti iepriekšējos gados, bet par ko paziņoja tikai 2007. gadā; atzīmē, ka visvairāk skartās nozares bija piens un piena produkti, augļi un dārzeņi, cukurs, lauku attīstība, liellopu un teļa gaļa;

18. norāda, ka piena, augļu, dārzeņu un cukura ražošanas, kā arī lauku attīstības nozarē kopumā ir konstatēti apmēram 77 % no kopējā pārkāpumu skaita un ka tikai lauku attīstības nozarē vien ir notikuši 38 % no visiem paziņotajiem pārkāpumu gadījumiem; turklāt atzīmē, ka vislielākais ziņoto pārkāpumu apjoms lauku attīstībā ir atbalsta pasākumā "Mežsaimniecība", bet vislielākais pārkāpumu skaits — atbalsta pasākumā "Agrovide"; tādēļ prasa OLAF nākamajā gada ziņojumā īpašu vērību veltīt pārkāpumiem, kas ietekmē lauku attīstību;

19. norāda, ka ziņošanas pienākuma ievērošanas līmenis, jo īpaši attiecībā uz savlaicīgumu, starp dalībvalstīm ievērojami atšķiras; pauž nožēlu par to, Austrijai un Zviedrijai laika posms no pārkāpumu atklāšanas līdz ziņošanai par tiem ievērojami pārsniedz vidējo laika posmu (1,2 gadi) — attiecīgi 3,4 un 2,3 gadi;

20. piekrīt tam, ko Eiropas Revīzijas palāta (ERP) teikusi tās iepriekšminētā gada pārskata 5.20. punktā, proti, ka Integrētā administrācijas un kontroles sistēma (IAKS) joprojām ir efektīva kontroles sistēma, kas ierobežo nelikumīgu izdevumu risku, ja tā ir pienācīgi ieviesta un ja tajā ir ievadīti precīzi un ticami dati; aicina sistēmas piemērošanu paplašināt, to izmantojot jaunās, pašlaik neapvertās jomās; tomēr norāda, ka jāuzlabo veikto pārbažu kvantitāte un kvalitāte, lai ar stingrākiem pasākumiem atturētu no krāpšanas;

21. aicina Komisiju pieņemt stingru politisku lēmumu gadījumā, ja Grieķijas iestādes neievēro termiņus, kas noteikti rīcības plānā attiecībā uz jaunas zemes gabalu identificēšanas sistēmas—ģeogrāfiskās informācijas sistēmas izveidi;

22. atkārtoti aicinājumu Komisijai tās nākamajā gada pārskatā novērtēt to uzraudzības sistēmu efektivitāti un pārredzamību, kuras attiecas uz maksājumiem lauksaimniekiem;

Strukturālie pasākumi

23. atzinīgi vērtē Padomes Regulas (EK) Nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ un Komisijas īstenošanas Regulas (EK) Nr. 1828/2006 ⁽²⁾ vienkāršotos un skaidros noteikumus; tomēr pauž bažas par to, ko ERP teikusi tās iepriekš minētā gada pārskata 6.31. punktā, proti, ka dalībvalstu pārvaldības un kontroles sistēmas, kā arī Komisijas veiktā kontrole par šo sistēmu darbību ir tikai daļēji efektīvas;

24. atzīst, ka ar sliktu pārvaldību un reizēm pat krāpšanu saistīti pārkāpumi, izlietojot ES līdzekļus, notiek daudzās dalībvalstīs; atzīmē, ka dalībvalstīs 2007. gadā ziņoja par 3 832 pārkāpumiem (kas ir par 19,2 % vairāk nekā 2006. gadā), ka kopējā pārkāpumu skartā finanšu summa 2007. gadā bija aptuveni 828 miljoni euro (kas ir nedaudz mazāk par 1,83 % no saistību apropriācijām), ka iespējamie krāpšanas gadījumi procentos no kopējā pārkāpumu skaita 2007. gadā bija apmēram 12–15 % un ka kopējā ar pārkāpumiem saistītā summa Eiropas Reģionālās attīstības fondam salīdzinājumā ar 2006. gadu ir palielinājusies par 48 %;

25. uzsver to, cik nozīmīgs ir Komisijas 2008. gada 19. februārī pieņemtais rīcības plāns, lai pastiprinātu strukturālo darbību dalītas pārvaldības pārraudzību, un šis plāns izstrādāts kļūdu samazināšanai dalībvalstu maksājuma pieprasījumos; pauž pārliecību, ka šis jaunais rīcības plāns būtiski uzlabos situāciju, jo sevišķi palīdzot dalībvalstīm attīstīt spēju pārbaudīt projektu izmaksu atbilstību; norāda, ka pirmais progressa ziņojums saistībā ar šo rīcības plānu sniedz pozitīvus sākotnējos rezultātus;

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu (OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.).

⁽²⁾ OV L 371, 27.12.2006., 1. lpp.

Piektdienā, 2009. gada 24. aprīlī

26. atbalsta Komisijas nostāju par to, ka gadījumos, kad ir atklāti nopietni pārkāpumi, tiks veikta koriģējoša darbība, tostarp maksājumu apturēšana un lieki vai nepareizi izmaksātu maksājumu atsaukšana; atgādina, ka Komisijai četras reizes gadā ir jāziņo par padarīto, īstenojot tās izstrādāto rīcības plānu; tomēr aicina Komisiju intensīvāk sniegt atbalstu dalībvalstīm, palīdzot novērst pārkāpumus un nodotot kompetentajam valsts un reģionālajām iestādēm vajadzīgās zināšanas;

27. atzinīgi vērtē sasniegto rezultātu kvalitāti faktiski visos projektos un norāda — lai negatīvi neietekmētu pārraudzību un struktūrfondu pienācīgu izlietojumu, ir jānošķir

— obligāti novēršami administratīvie pārkāpumi un

— krāpšana (t. i., 0,16 % no Komisijas 2000.–2007. gadā veiktajiem maksājumiem), par ko ir jāpiemēro sods;

28. atzīst, ka efektīva struktūrfondu apgušana ir radījusi nopietnas grūtības, it īpaši jaunajām dalībvalstīm, jo tām ir jāievēro stingras un nereti sarežģītas prasības šo fondu izmantošanā; tādēļ atzinīgi vērtē šo dalībvalstu centienus pilnveidot šo fondu apguves spēju un aicina tās strādāt vēl aktīvāk, lai pieņemamā termiņā sasniegtu reālus rezultātus;

29. aicina Komisiju ņemt vērā administratīvās izmaksas, ko uzņemas dalībvalstu valsts, reģionālajās un vietējās pārvaldes iestādes, piemērojot nereti sarežģītas un dārgas prasības līdzfinansētu projektu uzraudzībai un pārbaudei;

30. tādēļ aicina gan Komisiju, gan dalībvalstis metodiski izstrādāt padomus par veidiem, kā novērst pārkāpumus un administratīvās kļūdas un trūkumus;

31. mudina Komisiju vienkāršot struktūrfondu programmu pārvaldības un kontroles procedūras, kas zināmā mērā ir viens no pārkāpumu iemesliem, daļai dalībvalstu īstenojot šīs programmas;

32. pauž pārsteigumu par to, ka pēc vairākiem gadiem dalībvalstis joprojām neievēro ziņošanas disciplīnu; uzskata, ka ir nepieņemami, ka sešas dalībvalstis⁽¹⁾ joprojām neizmanto elektronisko ziņošanu, 14 valstis⁽²⁾ nav ievērojušas paziņošanas termiņus un dažas⁽³⁾ nav klasificējušas nevienu no paziņoto pārkāpumu gadījumiem; mudina Komisiju rast efektīvus risinājumus — papildus pārkāpumu procedūrām —, lai situāciju uzlabotu, un aicina Komisiju nopietni apsvērt iespēju izveidot iedarbīgu finanšu sankciju sistēmu, ko iekļaut turpmākajos noteikumos, un sistemātiski to īstenot;

33. uzsver, ka pārkāpuma klasificēšana (norādot, vai tas ir vai nav iespējamas krāpšanas gadījums) ir viens no dalībvalstu ziņošanas pienākuma elementiem, kas ir jāstiprina, ņemot vērā, ka vairākām dalībvalstīm vēl ir jāsniedz klasifikācija un ka pārējās dalībvalstis ir varējušas klasificēt tikai ierobežotu daļu paziņoto pārkāpumu;

34. mudina tās dalībvalstis, kurās vēl netiek izmantoti elektroniskie moduļi AFIS/ ECR elektroniskai ziņojumu sagatavošanai, īstenot šo pāreju drīzā laikā, lai līdz 2009. gada beigām uzlabotu savu datu kvalitāti un ziņošanas savlaicīgumu; atzīmē, ka Komisija strādā pie jaunas interneta ziņošanas sistēmas — pārkāpumu pārvaldības sistēma (PPS) —, ko paredzēts izmantot no 2009. gada vasaras, un tas varētu uzlabot ziņošanas disciplīnu;

⁽¹⁾ Francija, Īrija, Zviedrija, Spānija, Latvija un Luksemburga; kopš 2008. gada novembra situācija ir uzlabojusies, un Vācija un Igaunija izmanto elektronisku datni, bet ne papīra formāta paziņojumu.

⁽²⁾ Savlaicīga ziņojumu nesniegšana ir jo sevišķi raksturīga Spānijā, Francijā un Nīderlandē.

⁽³⁾ Spānijas, Francijas, Īrijas un Luksemburgas.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

35. atbalsta plašāku centienu īstenošanu, lai panāktu pārkāpumu ziņošanas lielāku saskaņotību, jo īpaši attiecībā uz Kohēzijas fondu;

36. pauž nožēlu, ka Komisijas interneta vietnē atrodamā datubāze ir nepilnīga, lai gan pārvaldības iestādēm ir jāpublicē detalizēta informācija par ES kohēzijas politikas līdzekļu visiem saņēmējiem saskaņā ar noteikumiem, kas regulē struktūrfondu (2007–2013) izlietojumu (Komisijas Regula (EK) Nr. 1828/2006); tādēļ aicina Komisiju kopā ar dalībvalstīm strādāt pie informācijas plūsmas paātrināšanas, lai datubāze darbotos efektīvāk un pārredzamāk; turklāt mudina dalībvalstis un Komisiju līdz 2009. gada jūnijam — Parlamenta 2008. gada 19. februāra rezolūcijā par pārredzamību finanšu jautājumos ⁽¹⁾ noteiktajam termiņam — pilnībā un savlaicīgi ievērot pārredzamības prasības;

37. atbalsta prasību, kas paredzēta priekšlikumā pārskatīt Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽²⁾, proti, ka dalībvalstīm OLAF sistemātiski jāinformē par pasākumiem, kas veikti saistībā ar gadījumiem, par kuriem paziņots OLAF; norāda, ka tas varētu uzlabot ziņošanas disciplīnu attiecībā uz valstu spriedumiem par Struktūrfondu krāpniecisku izmantošanu;

Pirmspievienošanās fondi

38. vērs uzmanību uz to, ka, lai gan pārkāpumu skaits ir samazinājies, to finansiālā ietekme ir pieaugusi 2,2 reizes un ka to krāpšanas gadījumu skaits, par kuriem pastāv aizdomas, ir pieaudzis trīs reizes galvenokārt "neatbilstīgu izdevumu" dēļ;

39. norāda, ka Komisija ir publicējusi vairākus sīki izstrādātus, izsmeltošus ziņojumus, kuros kritiski izvērtēta tiesu reformas gaita Bulgārijā un Rumānijā, kā arī cīņa pret korupciju sadarbības un pārbaudes mehānismu ietvaros, un atsevišķu ziņojumu par ES līdzekļu pārvaldību Bulgārijā, tajos uzsverot, ka ir nepieciešama stabila politiskā apņemšanās un tās īstenošana, lai pilnībā izpildītu kritērijus, kas šīm valstīm tika noteikti, pievienojoties ES; turklāt norāda, ka Bulgārijas gadījumā Komisija ir pārkāpumu dēļ galīgi apturējusi daļu ES finansējuma saistībā ar *Phare* programmu, kas atklāti ar tās kontroles un revīzijas sistēmas palīdzību; tādēļ aicina šīs dalībvalstis veikt steidzamus pasākumus, lai varētu īstenot konkrētus turpmākos pasākumus, kas ieteikti šajos ziņojumos; visbeidzot, atbalsta šo valstu centienus un aicina tās veikt visus šim nolūkam nepieciešamos pasākumus;

40. pauž šaubas par to, ka saskaņā ar OLAF nostāju nav aizdomu par krāpšanas gadījumiem 2007. gadā saistībā ar ISPA fondu; atzīmē, ka Kipra un Lietuva 2007. gadā nav ziņojusi par nevienu pārkāpumu;

41. uzsver, ka paziņotās informācijas nepietiekamā kvalitāte joprojām ir neatrisināta problēma; norāda, ka paziņotās informācijas uzticamība ir vissliktākā Bulgārijā un Rumānijā; tomēr relatīvi visneuzticamākie ir Ungārijas paziņojumi; atzīmē, ka savlaicīga paziņošana jo īpaši četrām dalībvalstīm un vienai kandidātvalstij arī rada problēmas ⁽³⁾;

42. tā kā pastāv nopietnas problēmas attiecībā uz paziņotās informācijas uzticamību un prasību vispārējo ievērošanu dažās no ES-12 dalībvalstīm (dalībvalstīm, kuras pievienojušās Eiropas Savienībai 2004. un 2007. gadā) — kas norāda, vai saņēmējā valstī ir spēcīga vai ļoti vāja paziņošanas mehānisma administratīvā struktūra —, uzskata, ka līdzīgas problēmas būs saistībā ar Struktūrfondu un Kohēzijas fondu īstenošanu; tādēļ mudina attiecīgās dalībvalstis sadarboties ar Komisiju, lai rastu veidu šīs situācijas risināšanai;

Tiešie izdevumi

43. norāda, ka ārējā palīdzība ir nozare, ko arvien vairāk skar pārkāpumi un krāpšana;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0051.

⁽²⁾ OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

⁽³⁾ Horvātija, Ungārija, Slovākija, Bulgārija un Polija nokavēja paziņošanas termiņus.

Piektdienā, 2009. gada 24. aprīlī

44. pauž bažas par OLAF gada darbības pārskatā minētajiem konstatējumiem, kas liecina, ka ārējās palīdzības jomā OLAF izmeklētāji visai bieži saskaras ar tādu *modus operandi*, kas raksturīgs organizētai krāpšanai un ko izraisa trūkumi sadarbībā starp dažādajām starptautiskajām līdzekļu devējām organizācijām;

45. prasa, lai Komisija pievērs uzmanību problēmai, kas saistīta ar projektu dubultu finansēšanu; jo īpaši prasa Komisijai, noslēdzot nolīgumus par starptautisku organizāciju pārvaldītiem vai īstenotiem projektiem vai arī šajos nolīgumos izdarot grozījumus, regulāri sūtīt Revīzijas palātai un Komisijas iekšējam revidentam visus Kopienas līdzekļu izmantošanas iekšējās un ārējās revīzijas rezultātus;

Līdzekļu atgūšana

46. pauž nožēlu, ka atgūšanas līmeņi joprojām ir ļoti zemi, jo īpaši tajās nozarēs, kur atgūšanu pārvalda dalībvalstis; norāda, ka saskaņā ar OLAF pārskatu pašlaik vēl nav pilnībā atgūti 3,75 miljardi euro;

47. atbalsta to, ka atgūtās summas paliek tajā pašā budžeta pozīcijā, no kuras tās nepamatoti izmaksātas;

48. atzinīgi vērtē to, ka ir publicēta jaunā centrālā izslēgšanas datubāze, kurā iekļauti tie Kopienas līdzekļu saņēmēji, kuri pieļāvuši krāpšanu⁽¹⁾; norāda, ka tā darbojas no 2009. gada 1. janvāra, un lūdz Komisiju līdz 2010. gada sākumam sniegt novērtēšanas ziņojumu;

49. norāda, ka ir nepieciešama ātrāka un atbilstošāka atgūšanas procedūra; tādēļ atkārtoti aicinājumu Komisijai turpmākajos tiesību aktos iekļaut saistošus aspektus un piesardzības pasākumus attiecībā uz kopīgu pārvaldību, lai atgūšanas procedūras noslēgumā varētu atgūt nelikumīgos maksājumus;

50. prasa, lai Komisija izskata iespēju ieviest nodrošinājuma sistēmu, piemēram, noteiktu summu ieskaitot rezervē vai to paredzot konkrētam mērķim, tā paātrinot neatmaksāto summu atgūšanu;

OLAF attiecības ar Eiropolu un Eurojust

51. ar gandarījumu konstatē, ka ir parakstīts 2008. gada 24. septembra Praktiskais nolīgums par Eurojust un OLAF sadarbības nosacījumiem⁽²⁾, kurā noteikta ciešas un pastiprinātas sadarbības kārtība un paredzēti noteikumi par vispārēju un personas datu apmaiņu; atbalsta līdzīga nolīguma slēgšanu ar Eiropolu;

52. uzskata, ka ir svarīgi izveidot spēcīgu bāzi Eurojust un Eiropola operatīvās un informācijas vākšanas darbības sinerģijai, piemēram, izveidojot kopīgu operatīvo un informācijas vākšanas grupu, jo tas katrā ziņā radītu pievienoto vērtību cīņā pret krāpšanu;

53. norāda, ka ir arī jānoskaidro, kuras šo struktūru kompetences pašreiz pārklājās;

OLAF sadarbība ar dalībvalstīm

54. pauž atbalstu galvenajam mērķim, kas paredzēts priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) (COM(2006)0244), tā stiprinot OLAF neatkarību; tomēr atgādina, ka ir svarīgi savstarpēji sasaistīt OLAF, Komisijas dienestu un dalībvalstu darbu un gūtos rezultātus, ieviešot efektīvus saziņas kanālus un nepieļaujot darba dublēšanos un informācijas trūkumu;

⁽¹⁾ OV L 344, 20.12.2008., 12. lpp.

⁽²⁾ OV C 314, 9.12.2008., 3. lpp.

Piektā diena, 2009. gada 24. aprīlis

55. norāda, ka OLAF ir vienīgā iestāde, kas īsteno visas izmeklēšanas pilnvaras, lai apkarotu un novērstu krāpšanu, korupciju un cita veida nelikumīgu darbību, kas kaitē ES budžetam; tādēļ uzsver, ka jo īpaši attiecībā uz Struktūrfondi un ārējo palīdzību, kur ir vislielākais paziņoto pārkāpumu skaits, OLAF izmeklēšanas funkcijas būtu vēl vairāk jāpastiprina;

56. norāda, ka kopš 2003. gada pastāvīgi pieaug uzraudzības gadījumu skaits un ka 2007. gadā OLAF lietas tika slēgtas galvenokārt ar ieteikumu atgūt zaudējumus vai noteikt tiesas uzraudzību; secina, ka tas nozīmē, ka OLAF izmeklēšanas rezultāti dalībvalstīm un ES iestādēm ir pozitīvi;

57. atzīmē, ka OLAF ieteikumi nav saistoši, lai dalībvalstu iestādes varētu neatkarīgi pieņemt attiecīgos lēmumus un noteikt sankcijas; uzskata, ka Eiropas Prokurora biroja izveide palīdzētu pārvarēt grūtības, ko rada lietu pārrobežu raksturs;

58. uzsver nepieciešamu vienkāršot tiesiskos instrumentus, jo krāpšanas, aizdomu par krāpšanu un citu pārkāpumu definīcijas ir iekļautas dažādos tiesiskajos instrumentos, lai gan Parlaments atkārtoti ir aicinājis pārstrādāt krāpšanas apkarošanas noteikumus;

59. atzīmē kvalifikācijas problēmu, kas dalībvalstīm rodas, piemērojot Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību⁽¹⁾ 4. un 5. pantu; uzskata, ka gadījumos, kad iespējamās atšķirīgas interpretācijas, valstu tiesām būtu jālūdz EK Tiesai prejudiciāls nolēmums;

60. atzinīgi vērtē OLAF iepriekšminētā otrā pārskata publicēšanu par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, izklāstot labas prakses piemērus katram pārbaudē posmam, kā arī OLAF *Vademecum* (pamatnostādnes) jauno versiju; prasa Komisijai līdz 2009. gada septembrim nosūtīt Parlamenta kompetentajai komitejai OLAF rokasgrāmatas atjaunotu un pilnīgu variantu;

61. uzskata, ka ir nepieciešami skaidrāki noteikumi par procedūram un saistoši termiņi, kuros kompetentajām iestādēm jāsniedz prasītā palīdzība, un kopumā saistošāki noteikumi attiecībā uz sadarbību, nosakot valsts iestādi, kuras kompetencē ir sniegt palīdzību; uzsver, ka šīs problēmas risināšanai ir noderīga Parlamenta 2008. gada 20. novembra Nostāja par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF)⁽²⁾;

62. aicina Komisiju veikt atbilstošu pasākumus, tostarp piemērot pārkāpuma procedūras, pret tām dalībvalstīm, kuras tās dienestiem nepalīdz pārbaudē veikšanā uz vietas, kā paredzēts Padomes 1996. gada 11. novembra Regulā (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām⁽³⁾;

63. atzīmē, ka, tā kā ir novērota plaša tiesu pārraudzība par attiecīgajām lietām, bet OLAF savāko pierādījumu pieņemamība dalībvalstu tiesās ir ļoti ierobežota, tad būtu jāuzlabo tiesu atbalsts OLAF izmeklēšanas funkcijai; turklāt uzskata, ka Eurojust būtu jāinformē, kad tiesu iestādēm tiek nosūtīta informācija vai izskatāmo gadījumu nobeiguma ziņojumi, ja šīs lietas ir saistītas ar nopietniem starptautiskiem noziegumiem un tajās ir iesaistītas divas vai vairākas dalībvalstis;

64. atgādina Komisijai par Parlamenta prasību 2008. gada PIF ziņojumā iekļaut analīzi par dalībvalstu struktūrām, kas iesaistītas cīņā pret pārkāpumiem;

65. pauz nožēlu par to, ka dalībvalstis neatbilstošā veidā ziņo par pasākumiem, kuri veikti saistībā ar OLAF nosūtīto informāciju un izskatāmo gadījumu nobeiguma ziņojumiem; aicina dalībvalstis nodrošināt, lai to kompetentās iestādes OLAF iesniegtu ziņojumu par panākto progresu, veicot pasākumus saistībā ar OLAF sniegto informāciju vai ieteikumiem;

⁽¹⁾ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0553.

⁽³⁾ OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

Piektadiena, 2009. gada 24. aprīļa

66. atzīmē, ka valstu revīzijas iestādēm ir ievērojamas pilnvaras revidēt ES līdzekļu izmantošanu un ka tās ir pirmais informācijas avots gan valstu kriminālvajāšanas iestādēm, gan ES iestādēm; tādēļ uzskata, ka sadarbības un informācijas plūsmas maksimāla palielināšana starp valstu revīzijas iestādēm, valstu kriminālvajāšanas iestādēm un OLAF arī turpmāk stiprinātu Kopienas finansiālo interešu aizsardzību;

67. atzīmē, ka saskaņā ar iepriekšminēto 2008. gada 20. novembra Nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes rezolūcijai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), dalībvalstis regulāri informē OLAF par to lietu pārraudzību, ko OLAF tām ir nosūtījis, tādēļ aicina OLAF ziņot par šo jautājumu savā nākamajā gada ziņojumā;

68. norāda, ka Krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienests (AFCOS) ir OLAF ļoti svarīgs informācijas iegūšanas avots un kontaktpunkts tajās dalībvalstīs, kas pievienojās ES pēc 2004. gada; tomēr norāda, ka tikmēr, kamēr šie biroji ir pakļauti valsts pārvaldes iestādēm, to funkcionālā pievienotā vērtība ir minimāla (jo īpaši attiecībā uz ziņošanu Komisijai par konstatētajiem pārkāpumiem); tādēļ prasa Komisijai sagatavot priekšlikumu Parlamenta kompetentajai komitejai par to, kā celt šo biroju darba vērtību, un uzskata, ka jāuzlabo sadarbība ar kandidatvalstīm;

Tabaka — nolīgums ar Philip Morris

69. pauž nožēlu, ka Komisija nespēja sniegt vispusīgu pārskatu par paveikto saistībā ar Parlamenta 2007. gada 11. oktobra rezolūciju par Kopienas, dalībvalstu un *Philip Morris* nolīguma ietekmi uz krāpšanas un cigarešu kontrabandas apkarošanas pastiprināšanu un progresu, kas panākts, īstenojot Parlamenta Izmeklēšanas komitejas Kopienas tranzīta sistēmas lietā ieteikumus⁽¹⁾, un jo īpaši saistībā ar tā 49. punktu, kurā Komisija tika nepārprotami lūgta šādu pārskatu publicēt līdz 2008. gada beigām; sagaida, ka Komisija nāks klajā ar šo pārskatu pirms ir pabeigta budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra 2007. gadam;

70. neuzskata par pieņemamu to, ka, lai gan saskaņā ar *Philip Morris* un *Japan Tobacco* nolīgumiem Kopiena saņēma USD 1,65 miljardus krāpšanas apkarošanai, tā vietā, lai pieņemtu kopīgu pieeju, Komisija, apmēram, 90 % no šīs summas, neparedzot konkrētu mērķi, nosūtīja tieši dalībvalstu finanšu ministrijām; aicina Padomi un Komisiju kopā ar Parlamentu izveidot trīspusēju darba grupu, lai atrastu atbilstīgu risinājumu, kā saprātīgāk un labāk izmantot minētos un līdzīgus ES ieņēmumus; uzskata par nepieņemamu, ka ekonomiskās lejupslīdes laikā miljardus par sodiem iekasētos euro, ko samaksājuši lieli uzņēmumi par Eiropas konkurences likumu pārkāpumiem, kuri kaitējuši Eiropas patērētājiem, Eiropas Savienība tā vietā, lai izmantotu šo līdzekļus ekonomikas stimulēšanai, atbalstot bezdarbniekus un/vai palīdzot jaunattīstības valstīm, kas visvairāk cieš no šīs krīzes, vienkārši nosūta tos Valsts kasēm;

Organizētā noziedzība

71. atzinīgi vērtē Komisijas 2008. gada 20. novembrī publicēto paziņojumu par organizētās noziedzības rezultātā iegūtiem līdzekļiem (COM(2008)0766), kurā tiek aplūkota noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiscēšana un atgūšana, un piekrīt Komisijai, ka konfiskācija ir viens no visefektīvākajiem veidiem organizētās noziedzības apkarošanai un ka ir jāveic pasākumi, lai palielinātu konfiskācijas gadījumu ierobežoto skaitu un pieticīgās atgūtās summas;

72. uzsver, cik svarīgi ir, lai pastāvētu lietderīgi un iedarbīgi mehānismi, ar ko iesaldēt un konfiscēt līdzekļus ārzemēs, un tādēļ ir jāapsver, kā pārstrādāt spēkā esošo ES tiesisko regulējumu; uzsver, ka steidzami jāīsteno Padomes Lēmums 2007/845/TI, lai nodrošinātu, ka visas dalībvalstis izveido vai iecel līdzekļu atguves dienestus (ARO);

73. atkārtoti aicina Komisiju sniegt Parlamentam detalizētu analīzi par sistēmu vai sistēmām, ko organizētā noziedzība izmanto, lai kaitētu Kopienas finanšu interesēm; tādēļ atzīst ikgadējo Eiropola Organizētās noziedzības draudu novērtējumu (OCTA) par noderīgu, bet nepietiekamu;

(1) OV C 227 E, 4.9.2008., 147. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

74. pauž nožēlu par to, ka Čehija, Ungārija, Malta un Polija joprojām nav ratificējušas 1995. gada Konvenciju par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību un tās 1996. un 2007. gada protokolus, ka Igaunija un Itālija nav ratificējušas vienu no abiem protokoliem un ka septiņās dalībvalstīs noteikumi ir transponēti nepilnīgi;

*

* *

75. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Tiesai, Eiropas Revīzijas palātai, OLAF Uzraudzības komitejai un OLAF.

Parlamentārā imunitāte Polijā

P6_TA(2009)0316

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par parlamentāro imunitāti Polijā (2008/2232(INI))

(2010/C 184 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1965. gada 8. aprīļa Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās 9. un 10. pantu,
 - ņemot vērā 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta pārstāvju ievēlšanu vispārējās tiešās vēlēšanās 12. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Polijas Republikas 1997. gada 2. aprīļa Konstitūcijas 105. pantu,
 - ņemot vērā Polijas Republikas 1996. gada 9. maija likuma "Par deputāta vai senatora mandāta pilnvarām" 7.b pantu,
 - ņemot vērā Polijas Republikas 2004. gada 23. janvāra likumu "Par Eiropas Parlamenta vēlēšanām" 9. un 142. pantu,
 - ņemot vērā tā 2005. gada 23. jūnija Parlamenta rezolūciju par grozījumiem 2003. gada 4. jūnija lēmumā, ar ko pieņem Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 6., 7. un 45. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0205/2009),
- A. tā kā pašreizējais parlamentārais sasaukums, Parlaments un tā Juridiskā komiteja, būdama atbildīgā komiteja, ir apsvēruši pieprasījumu atcelt Polijā ievēlēto Eiropas Parlamenta locekļu imunitāti un ir saskārušies ar noteiktām grūtībām tādu likuma nosacījumu iztulkošanā, kas var attiekties uz minēto locekļu gadījumiem;

⁽¹⁾ OV C 133 E, 8.6.2006, 48. lpp.